

[Aksel Møller.]

blemer, som Laanekontrakten rejser. Det er naturligvis klart, at naar man læser Laanekontrakten igennem — og det gav baade Forhandlingen i Finansudvalget og Forhandlingen her Udtryk for —, saa kan man med fuld Ret blive alarmeret ved en Kontrakt, som ikke synes at tillægge Tilfældet noget Spillerum — den opregner omhyggeligt alle de forskellige Muligheder, der kan være for, at Banken kan risikere at komme i den Situation, at Laanet ikke anvendes til det, som det er givet til —, men jeg er beroliget, ligesom den højtærede Finansminister, derved, at dette er en Standardkontrakt, og at det for Banken drejer sig om en fælles Form, som kan gaa til Lande med forskellig økonomisk Struktur og maaske ogsaa forskellig Opfattelse af disse Forpligtelsers Indhold, og derfor tror jeg ikke, at man behøver at tage saa forfærdeligt tungt paa det. Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen tog meget tungt paa det, saa forfølger det ærede Medlem jo blot dermed en politisk Linie. Hvis Den internationale Banks Domicil havde været i Moskva, saa tror jeg ikke, det ærede Medlem havde haft slet saa kritiske Indvendinger at gøre over for de Garantier, som man i denne Laanekontrakt i og for sig ganske rutinemæssigt stiller op, og derfor tror jeg ikke, man skal tillægge denne Kritik saa forfærdelig stor Betydning, men stadig væk holde fast ved, at Danmarks Interesse er den, at de Penge, vi her laaner i Den internationale Bank, som vi selv er Lodtager i, er Penge, som kan bringe os nærmere til den Genopbygning, som er nødvendig. Jeg tror ikke, at der i ansvarlige politiske Kredse eksisterer noget som helst Ønske om at forhindre Danmark i ad den Vej og paa den Maade at bringe Genopbygningen nærmere, og der er jo altsaa, hvis man vil forcere det, baade den økonomiske Mulighed, som selve Laanet aabner, og den politiske Mulighed, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Efterlysning før gav Anledning til at nævne.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, som i Parentes bemærket er villig til at sluge en hvilken som helst Kamel, hvis han kan slippe for Valget, forsøger at snakke sig uden om en Realitetsdebat om det foreliggende Forslag ved at sige, at Partiernes Stillingtagen til det er politisk bestemt, og at Kommunisternes Modstand mod det blot er noget, der forfølger en bestemt politisk Linie. Det er jo en nem Maade at komme uden om at

beskæftige sig med det, jeg sagde, da jeg havde Ordet første Gang her. Vi forfølger den Linie med vor Optræden i dansk Politik at styrke Danmark og værne om dets Uafhængighed af Udlandet, og naar vi ser den truet, naar vi ser den antastet, saa vender vi os imod det, og det er flintrende ligeegyldigt, hvor en saadan Banks Domicil ligger, om det er i Øst eller Vest. Paa den anden Side har jeg efter det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Udtalelser det Indtryk, at han forfølger en politisk Linie, og da Bankens Domicil er i Vest, saa er det ham en Glæde at gaa ind paa hvilke som helst Laanebetingelser.

Det ærede Medlem Hr. Starcke var meget vred over et kommunistisk Diskretionsbrud, og det vilde han have straffet. Han formoder, der er sket et Diskretionsbrud, fordi han i „Land og Folk“ har læst noget om, at ved et Møde mellem Regeringen og Partiformændene har man beskæftiget sig med denne Sag. Det er selvfølgelig en Ros for os — ja, det kan ogsaa være det modsatte —, at det ærede Medlem Hr. Starcke af Dagblade kun læser „Land og Folk“. Havde han ulejligen sig med den paa-gældende Dag at læse andre københavnske Morgenblade, saa kunde han have læst det samme i dem. Jeg var ikke selv til Stede ved det Møde og kender det nærmest kun fra Pressen — jeg var bortrejst —, men jeg saa ikke andet i noget af Morgenbladene, end hvad enhver fornuftig og dygtig Journalist kunde slutte sig til.

Hvad den højtærede Finansministers Kritik angaar, gik han uden om en Del af det, jeg havde sagt, men noget andet gik han ind paa. Han forsøgte at berolige sig og Tinget og om muligt mig med, at nok er der rigoristiske Bestemmelser i Laanekontrakten, men det er en Standardkontrakt, den gælder for alle mulige Lande, solide og usolide. Ja, men det ændrer jo ikke, at der staar saadanne Bestemmelser i Kontrakten, og at de kan bringes i Anvendelse, og det er dette, vi gør Indsigelse imod, vi føler os utrygge ved, og vi spørger os selv: Er det ikke at købe Dollars for dyrt? Den højtærede Minister siger, at vi er ikke forpligtet til at rette os efter Banken, naar det drejer sig om at optage andre udenlandske Laan eller Kreditter. Vi skal ganske vist konferere med Banken om det, men den kan ikke forbyde os det. Ja, hvis der ikke er nogen Mening i den Konference, der staar omtalt i Kontrakten, saa ved jeg ikke, hvorfor der staar noget om den. (*Finansministeren:* Der staar jo ikke, at Banken kan forbyde det!). Der staar ikke, at Banken kan forbyde det?